

Освіта є універсально визнаним правом кожної дитини, закріплене в законодавстві практично всіх країн. Кожна дитина має потребу в освіті, а це означає - потреба відчувати любов, бути керованим, стимульованим, навченим і одержувати допомогу в реалізації його або її інтелектуального, фізичного й емоційного потенціалів, що необхідні для забезпечення стійкого розвитку і гарантії усіх фундаментальних прав людини.

I –потреба в освіті

Освіта має найважливіше значення для майбутнього дитини. На момент народження, неврологічний розвиток ще не довершено, і цілий ряд можливостей для подальшого фізичного, психічного і соціального розвитку як і раніше залишається відкритим. Без підтримки ззовні, усі можливості можуть бути не реалізовані в повному обсязі, у результаті чого залишаються істотні пробіли. Без освіти, жодна дитина не стане соціальною особистістю, здатною жити разом з іншими і між ними.

Відповідальність за виховання дитини, у більшості випадків, є обов'язком батьків.

Держава несе відповідальність за стабільність і розмаїтість додаткових послуг протягом усього періоду обов'язкової освіти.

Дітям із серйозною неповноцінністю доводиться переборювати специфічні труднощі. У випадку дітей з аутизмом, ще в дитинстві або навіть у пренатальний період, у них видно аномалії розвитку, що торкаються фундаментальних здібностей дитини, зв'язані з комунікацією, сприйняттям і соціалізацією. З цієї причини, їхній розвиток, у більшому або меншому ступені, є нестабільними і повільним у порівнянні з їхніми однолітками, і їхнє середовище існування повинне взяти на себе роль компенсації.

Остаточний вплив на рівень розвитку дитини і ступінь самообслуговування, що буде досягнутий у зрілому вік, буде мати як початкова стадія розвитку хвороби (ступінь аутизму і ступінь порушення інтелектуального розвитку, наявність інших пов'язаних з ними генетичних захворювань), так і якість навколишнього середовища, у якому дитина функціонує, тобто, якість зовнішніх факторів і якості усіх видів освітньої діяльності.

Право на загальнодоступну або фахову освіту повною мірою відноситься до дітей, що страждають від психічних або фізичних недоліків, безвідносно захворювання. З метою зведення до мінімуму їхніх недоліків і навіть збільшення своїх можливостей, ці діти вимагають інтенсивного навчання, з урахуванням їх потреб і можливостей до навчання. Приймаючи до уваги таку патологію, як аутизм, що стала відомою завдяки Всесвітній організації охорони здоров'я, рекомендації з викладання дотепер не враховані в системах освіти в багатьох країнах.

II – Освітній підхід до людей, чия інвалідність вимагає спеціалізованої, комплексної і постійної допомоги з боку інших.

1-дитина

Дитина з обмеженими можливостями потребує всебічної підтримки від інших, у тому числі більшість дітей з аутизмом. Вона повинна користуватися спеціальними освітніми програмами, з обліком її когнітивних (пізнавальних) проблем, її слабких і сильних сторін, і особливих труднощів не тільки стосовно фізичних і психічних дефіцитів, але і тих, котрі пов'язані з її спілкуванням, існуванням у групі.

